

НОВОСТИ

Hannu ja Liliann Keskinen
SÕBRAKIRI 2 (43)
MÄRTS - APRILL 2014

ХРИСТОС БОКРЕС! JEESUS ELAB!

Pühademeelsed tervitused Neevalinnast! Neid ridu kirjutan küll vaigse nädala alguses, kuid mõtted on juba ülestõusmispühadel ja eelkõige Ülestõusnul, kelle ohvri läbi on meilgi igavese elu lootus.

Viimastele nädalatele tagasi mõeldes tundub, et meie olu on kulgenud ka üsna vaikselt ja rahulikult. Oleme uudiseid jälgides loomulikult südant valutanud, kuid otseselt pole poliitika meie argielu puudutanud. Meie kalender pole küll viimseni kohtumisi ja tormlemist täis, kuid toimetustest pole puudust tulnud. Kui tegemata tööde nimekirjast saab mõne asja maha tõmmata, lisandub selle asemele kohe paar uut. Aga üks ole see nii vist kõigiga.

Sügisest alates olime plaaninud korraldada kodu õnnistamist, kuid ikka löi miski need plaanid segi. Veebruaris sai asi lõpuks teoks. Veetsime toredas seltskonnas õdusa õhtupooliku - kutsusime külla kõik Peterburis töötavad soome misjonärid. Eelmises kirjas mainisin, et Soome Rahvamisjoni Venemaal töötavate misjonäride hulk on aastate jooksul vähenenud. Kuid vähenenud on üldse soome misjonäride arv, sest töötamiseks vajaminevate töölubade arv on piiratud. Ingeri kirik on aastate jooksul küll tublisti kasvanud ja kosunud, ametisse on seatud uusi vaimulikke ning oma kiriku keskelt on kasvanud häid spetsialiste, kuid kirik vajab endiselt abi väljastpoolt, ka eestlaste tuge ja eestpalveid!

9. märtsi jumalateenistusel ristis Hannu 3-kuuse **Veroonika**, kelle ristimise oli tema isa Jaan juba enne lapse sündi kokku leppinud. Kui tavaliselt läheme

pühapäevakooli lastega koguduse tuppa kohe jumalateenistuse alguses, siis seekord läksime lastetundi pidama pärast ristimistalitust. Olin tunni teemaks valinud Jeesuse ristimise juba enne, kui Veroonika ristimises oli kokku lepitud

ning oli puhas rõõm

märgata Jumala juhtimist sellises ajastuses.

Eesti sünnipäevast alates on pärast igat jumalateenistust olnud kaetud ka **kohvilaud** ning tore on olnud märgata, et enamuse kirikulisel kohe pärast jumalateenistuse lõppu kohe koduteele ei kipugi. Koorilauljate päev pole teenistuse lõppedes veel niikuinii läbi ning ühine kehakinnitus annab neilegi kosutust, et veel paar tundi koos laule harjutada.

Märtsis algas **leerikool**, kus ristiusu põhitõdedega teevad tutvust Linda ja Leili. Nagu nimede põhjal võib oletada, käib õppetöö ikka eesti keeles. Leerilapsed peaksid oma leeritootuse ütlema jaanipäeva paiku.

Eelmisel nädalal võõrustasime praegu Omskis töötava misjonäripaari emasid. Hannu käis neil pärastlõunal raudteejaamas vastas ning saatis nad õhtul lennujaama. Külakostiks tõid nad meile mh **kaalikat**, mida neilt palunud olin, sest seda minu lemmikjuurvilja ei müüda siin ei poes ega ka turul.

Külaliste meil olles helises esmalt Hannu telefon. Helistajaks oli vanaproua, kes soovis täita oma eestlasest sõbranna viimset soovi saada **maetud luterliku kombe kohaselt**. Mõnekümne minuti pärast helises minu telefon ning murelik poeg andis edasi oma ema palve saada **kodus armulauda**, enne kui tuleb arvatava kopsupõletikuga ehk haiglasse minna. Kummagi telefonikõne põhjus oli tõsine, kuid meie jaoks olid need järjestikused telefonikõned hämmingut tekitavad. Selgitasime oma

külalistele, et selline pole meie tavaline argipäev seni veel olnud. Hannu kiirustas kohe kirikusse, et kõik armulauaks vajalik ära tuua veel kiriku lahtioleku ajal. Küllastuse olime kokku leppinud kohe järgmiseks hommikuks, kuid samal hommikul poleks me saanud kirikusse signalisatsiooni tõttu nii

vara sisse. Liikluses oli selleks hetkeks juba tipptund, kuid Jumal tegi imet ning Hannu sai ülikiirelt käidud ning naised jõudsid õigel ajal lennujaama.

97aastane Olga on Jaani koguduse liige, Venemaal sündinud, käinud aasta ka soome koolis, räägib mitmeid keeli. Oma abikaasa ja ka pojaga on ta küll alati vene keelt rääkinud, kuid eesti keel pole siiski ununenud. Lugesime koos ka Meie Isa palve eesti keeles. Järgmisel päeval pärast armulauda, palaviku püsides, oli poeg talle arsti koju kutsunud ning ta oligi kopsupõletikuga haiglasse viidud. Palvetasime pühapäeval koos kogudusega tema eest ning täna kuulsin, et palavik on nüüdseks alanenud ning nädala lõpus kirjutatakse ta ehk juba haiglast välja. Püüame teda siiski ka haiglasse vaatama minna ning viia pühapäevastelt kirikulistelt tervituskaardi.

Kui neid kaht ülemist pilti vaatate, siis on ju sarnane arhitektuuriline käekiri? Ülemisel pildil oleva Jaani kiriku arhitektiks peetakse **Harald Julius Bosset**. Alumisel pildil oleva hoone avastasime poolkogemata autoga veidi ekseldes. See kabelit meenutav hoone asub Jaani kiriku lähedal Madise saarel. Eesti kultuuriseltsi

esimehe Viuu Fjodorova sõnutsi asub hoone praeguse neuroloogiahaigla territooriumil, kuigi sissepääs sinna jääb väljaspoole haigla müüre. Loodame leida vastuse, kas hoone võib olla kunagi kuidagi koguduse või vähemasti arhitekt Bossega seotud.

Olime hiljuti Hannaga kahekesi bussis, teel koju. Hanna oli rõõmus, kuid mulle tikkusid muremõtted pähe ja püüdsin pisaraid tagasi hoida. Jõudsin vaevu mõttes palvetada, et Jumal mind kuidagi lohutaks, kui üks meessoost kaasreisija mind kõnetas ning palus luba Hannale kollane roos kinkida. Lill polnud küll mulle mõeldud, kuid tajusin seda kui **kiiret palvevastust**. Hetkega olid muremõtted pühitud. Ükski meie mure pole Jumala jaoks liiga väike! Vastused ainult ei tule alati just nii kiiresti ega ka sel moel, kui neid ehk ootaksime.

Õnnistussoovidega,
Liliann perega

„Minu õnn on, et ma olen Jumalale ligi.“ (Ps 73:28)

Hannu, Liliann, Hanna ja Miriam Keskinen
Puh. +7 921 983 4012 (Hannu)
Puh. + 7 921 983 4013 (Liliann)
Skype: hannu.keskinen ja liliann.keskinen
Blogi: hannukalervo.wordpress.com

c/o Inkerin Kirkko
PL 189
53101 Lappeenranta
Soome
e-post: eesnimi.perekonnanimi@sekl.fi

EELK Misjonikeskus Tehnika 115, 10139 Tallinn tel 6464760
mk@eelk.ee www.misjonikeskus.ee

Annetused misjonitöö heaks: Swedbank 1120254269 SEB 10602016015008